

ת"פ 26381/11/23 - מדינת ישראל נגד אורן יצחק כהן (עוצר)

בית משפט השלום באילת

ת"פ 23-11-26381 מדינת ישראל נ' כהן(עוצר)
תיק חיזוני: 483551/2023

לפני כבוד השופט גיל אדלמן
מטעם מדינת ישראל
נגד אורן יצחק כהן (עוצר)
נאשם

החלטה

מיד עם סיום הקריאה גזר הדין בבקשתו ב"כ הנאשם כי אורה על השבת טלפון נייד השיר לנאשם ואשר נתפס ממנו במסגרת ההליכים בתיק.

המשימה התנגדה לבקשתה והפנתה לכתב האישום בו צינה מרأس עתרתה לחילוט הטלפון הנייד.

בנוסף, הפנתה לעובדות כתוב האישום המתווך, ובעיקר לסעיף 10, המפרט כי הנאשם החזיק בטלפון הנייד באמצעותו התקשורת באמצעות "שומון whatsapp" ועל גבי מסרונים בין לבין אחרים, שעוניים סחר בסמים.

ב"כ הנאשם אף עתר להסביר לנאשם שקיית סמים ובה קنبיס רפואי במשקל 72 גרם. נטען כי הנאשם החזיק בסם בהתאם לרישו.

המשימה בתגובהה בה התנגדה להשבת הסמים הטעימה:

"נתפסו למעלה מ - 10 שקיות מריחואנה/קנביס ברשותו של הנאשם, מדובר בבקשתה קנטרנית ותמונה שבעתים נוכחות הדית הנאשם כאמור בעבורות של החזקת סם שלא לצרכתו העצמית והספקת סם לאחר, כך שבנסיבות העניין לא ניתן לצורך הבחנה בין המריחואנה שספק הנאשם לאחרים לבין זה שהחזיק ברישו לכארה".

לאחר שעניינו בטיעוני הצדדים באתי למסקנה כי מוצדקת עתרת המשימה להורות על חילותו של מכשיר הטלפון הנייד. כן מצאתי לדוחות בקשר הנאשם להשבת שקיית ובה המריחואנה הרפואית.

אכן, מוטב היה אם המשימה הייתה עותרת לחילוט מכשיר הטלפון במסגרת הטיעונים לעונש חלק בלתי נפרד ממרכיבי
עמוד 1

הענישה, קל וחומר כשמדבר בהסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. עם זאת, מיד עם סיום הקראת גזר הדין, ועוד טרם חתימתו, התנגדה המאשינה לבקשת הסניגור להסביר את מכשיר הטלפון והפנתה לעובדות כתוב האישום.

ההחלטה ברורה לעניין זה; במסגרת ע"פ 1000/15 **אהו אלחווה נ' מדינת ישראל** (15.6.2015) נקבע כי יש לבחון מהות ועוצמת הזיקה בין מושא החילוט לעבירות שבוצעו ולווודא כי חילוט הרcox לאחר מתן גזר הדין אכן פוגע באיזו שיצר גזר דין בין הרכיבים השונים.

האפשרות להורות על חילוט לאחר מתן גזר דין קבועה בסעיף 39(ג) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969.

בעניינו קיים קשר ישיר בין העבירות שבוצעו לבין מכשיר הטלפון, אשר כאמור שימוש כל' בידו של הנאשם להפצת הסמים והספקתם לאחרים. מסיבה זו הצהירה המאשינה מרראש על עתרתה לחילוט המכשיר.

סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: פקודת הסמים) קובע:

"הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפורט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רcox שהוא -

(1) רcox ששימוש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימוש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה...".

משכך, ואף בהתאם להוראות פקודת הסמים, הרי שעתירת המאשינה בדיון יסודה.

לאחר שהתרשםתי כי חילוט מכשיר הטלפון מיד עם סיום כתיבת גזר הדין, אין בו בכך פגוע באיזו בין רכיבי הענישה השונים, שכן לא הוטלה סנקציה כספית על הנאשם, אני מורה על חילוט מכשיר הטלפון מסווג אייפון שנתקפס מידו הנאים.

אשר לעתירה להשבת קنبיס רפואי אותו החזיק הנאשם בראישון, בשים לב לנימוקי המאשינה, ומשהורשע הנאשם בהחזקת סם מסווג זה שלא לצרכתו העצמית וכן בעבירה של הספקת סם מסווג קنبיס, אני דוחה את הבקשה והשם יושמד.

הצדדים.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il